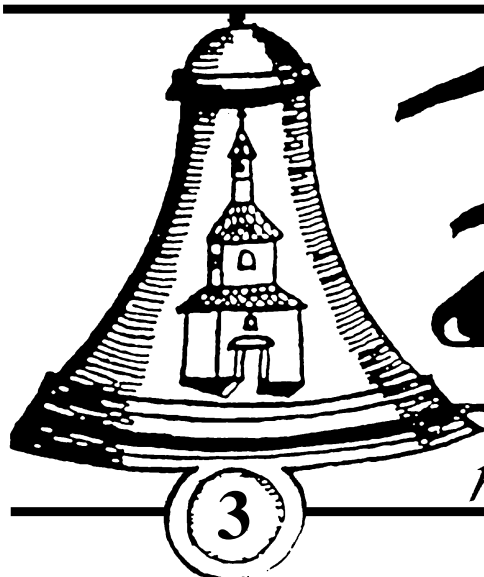

Zvonice

měsíčník obce Jílovistě
2008

Foto: Radek Moureček

Liliovník tulipánokvĕtý

VZPOMÍNKA NA BÝVALOU STAROSTKU, PANÍ RNDr. MARII ULBRICHOVOU, CSc.

Dne 17. dubna 2008 v ranních hodinách zemřela bývalá starostka naší obce, paní RNDr. Marie Ulbrichová. Byla starostkou od roku 1990 až do roku 1998. V další části Zvonice si přečtete její životopis a vzpomínku na ni od paní L. Fatkové. Jako připomenutí na dobu jejího starostování uveřejňujeme její článek, otištěný ve Zvonici č. 11 v roce 1997. Myslím, že její slova se velmi hodí i do dnešních dnů.

Dobří a zlí lidé ?

Těžko lze posuzovat, kdo je dobrý a kdo je zlý. Spíše můžeme soudit, které skutky jsou dobré a které zlé. Ne, nechci mravokárně psát o tom, jací lidé dnes jsou, jak se k sobě vzájemně chovají sousedé, spolupracovníci či spolucestující v autobuse - tam určitě hraje úlohu vzájemná osobní sympatie či antipatie, momentální nálada, s jakou jsme se ráno vzbudili, či souhra příjemností či nepříjemností našeho soukromého života.

Mám na mysli dobré a zlé skutky ve vztahu k obci a spoluobčanům jako celku. Jak dovedeme nebo naopak nechceme chápat potřeby svých spoluobčanů, jak rozumíme nebo naopak nechceme rozumět, že někdy obec nemá tolik sil a možností, jak je beze zbytku a ke všeobecné spokojenosti vyřešit.

Pro ilustraci několik málo drobných, ale dobrých skutků.

Při úklidu zahrádek před zimou někteří pochopili, že síly obce nestačí na veškerý nutný podzimní úklid všech veřejných prostranství. A tak "spáchali" dobrý skutek tím, že pozemky obce přilehlé k jejich pozemkům vysekali a upravili. *Díky !*

Jsou ti, kteří bez emocí vyhověli výzvě obecního úřadu, aby upozornili, že v jejich ulici nesvítí světlo. Upozorní a trpělivě čekají, až jejich světlo při opravách "přijde na řadu". *Díky !*

Ráno, když jdu na radnici, jsou mnohdy cesty lemovány různými pohozenými odpady. Když jdu domů, stává se, že už tam nejsou. Odvál je vítr nebo se našel někdo, kdo se dokázal ohnout a odpad sebrat a vyhodit tam, kam patří ? *Díky !*

A víte, jak potěší mé srdce, když vidím babičku (mladou) u kontejnerů, která učí svého vnuka - předškoláčka, co do kterého kontejneru a že se láhve od Dobré vody musí pěkně sešlápnout, aby zbylo v kontejneru místo i pro ty ostatní ? *Díky !*

Ale jsou i zlé skutky, které opravdu nejsou drobnostmi. Jeden příklad za všechny (i když bychom jich našli podstatně víc).

Víme, že jsou části obce, jejichž objekty nejsou dosud odkanalizovány. Likvidace splaškových vod z nich byla řešena způsobem, který jistě není ideální (fekální vůz), ale alespoň pomáhá chránit zdroje pitné vody, které v naší oblasti mají cenu zlata. Obsah fekálního vozu se nesmí vypouštět do ČOV, musí být vypouštěn v místech dostatečně od ní vzdálených, aby je ČOV dokázala zpracovat. Na tom nikdo nedokáže nic změnit. Šachty určené k vypouštění jsou - a jak jinak - umístěny v obydlích částech obce. To se jistě nemusí líbit těm, kteří blízko nich bydlí a sami jsou napojeni na kanalizaci. Chápeme je, ale stejně chápeme i potřeby těch, kteří musí tuto službu využívat, nechtějí-li se dopouštět zlého skutku vůči druhým.

Co si ale máme myslet o člověku, který - jsa nespokojen s výše uvedeným - nasype na cestu k určené šachtě (kde nikdo jiný, než pan Kuncel s fekálním vozem nejezdí) hromadu rezatých velkých hřebíků ? O ceně pneumatik (a tedy škodě na majetku obce) se mi na tomto místě nechce mluvit. Cítím však hluboké opovržení vůči zlému skutku rozséváče hřebíků, který si sice možná ulevil, ale za to přidělal mnoho nepříjemné a těžké práce panu Kunclovi. Ten přece není žádným "viníkem", zasluhujícím potrestání. Naopak, jsme mu zavázáni, že se této nevděčné a ne příliš příjemné práce pro obec ujal a vykonává ji ke spokojenosti všech, kteří se ještě komfortu kanalizace nedočkali.

A tak děkuji všem těm, kteří pro obec - tedy pro nás všechny - jsou ochotni přispět dobrým skutkem. A přeji si, aby těch zlých a nenávistných skutků ubývalo.

-Ulb-

VANDALOVÉ A ZLÍ LIDÉ

Nechápu a nerozumím tomu, jak někdo může ukrást střechu z autobusové zastávky na Strakonické směrem na Prahu na Cukráku (obec tato oprava bude stát 10 000,- Kč), jak někdo může vyhodit 25 pytlů odpadků na louku Na Michově (jejich likvidace bude stát obec 2 500,- Kč), jak někdo může před OÚ vyvrátit dopravní značku, jak někdo může vyhodit z auta fenu s malým, ani ne pětinedělním štěňátkem u okálů atd. **Moc si přeji, tak jako si to přála ve svém článku paní M. Ulbrichová, aby těch zlých a nenávistných skutků ubývalo, ale bohužel tomu, tak není!**

Karel Dostálek

PŘIPOJENÍ NOVÉHO VRTU DO VODOVODNÍHO SYSTÉMU OBCE

Pro nás pro všechny je velmi dobrá zpráva, že do dnešního dne se nedovážela voda do vodojemu na Cukráku. Vodojem je totiž stále plný.

Denní spotřeba vody se pohybuje od 95 do 120 m³, ve výjimečném případě dosáhla 150 m³. Jak jsem Vás již informoval, na výměnu zarostlého vodovodního řadu od prameniště Jeptiška k podchodu na Trnovou jsme požádali o dotaci na Krajském úřadě Středočeského kraje. Ta již byla schválena radou Krajského úřadu a čeká se jen na schválení zastupitelstvem kraje, a proto si myslím, že termín zahájení této investiční akce je reálný v měsíci červenci. Naopak připojení nového vrtu do vodovodního systému obce se opozdilo. Zatím na tuto stavbu probíhá územní řízení, ale ihned po nabytí právní moci požádáme o stavební povolení. Pak již bude zbývat „pouze“ sehnat finanční prostředky a investiční akci realizovat.

Karel Dostálek

ČLÁNEK ZASTUPITELE OBCE KLÍNCE, PANA VLADIMÍRA ČECHA, V KLÍNECKÝCH NOVINÁCH č. 13

S laskavým svolením pana V. Čecha uveřejňujeme jeho SLOVO ÚVODEM, které bylo otištěno v posledních Klíneckých novinách č. 13. Myslím, že je poučné si tento článek přečíst už proto, že jeho slova platí i pro naši obec.

Slovo úvodem

Milí sousedé,

je to k nevíře, ale je to právě rok, kdy jsme vás takhle oslovil poprvé. Za tu dobu se kolektivu naší redakční rady podařilo přes všechny problémy, které se kolem novin vyvojily, vydat celkem třináct čísel a zachovat pravidelný rytmus jedno číslo měsíčně. Což je v amatérských podmínkách jistě docela úctyhodný výkon. Ohlasy na úroveň Klíneckých novin mimo naši obec byly vesměs velice příznivé a jejich úroveň byla hodnocena velice kladně. Já osobně si neskromně myslím, že se nám podařilo vytvořit periodikum, které mělo vysokou kvalitu a bylo i dostatečně pestré, takže si v něm mohl něco zajímavého najít asi každý.

Když se ale zamyslím nad tím, co jsme KN vložili do vínku hned v prvním čísle, musím bohužel konstatovat, že se nám nepodařilo splnit to hlavní, co jsme si předsevzali a čeho jsme chtěli dosáhnout. Cítuji ze svého úvodníku z května loňského roku: Chceme zdůraznit, že tyto noviny budou nejen pro všechny, ale i všech. Znamená to tedy, že se na jejich obsahu může aktivně podílet úplně každý, kdo má chuť něco napsat o čemkoli, co ho zajímá nebo trápí. ... Pokud se vše podaří, stanou se Klínecké noviny měsíčníkem, který bude občany informovat o práci zastupitelstva, stanoviscích zastupitelů i o názorech, přáních a stížnostech občanů. Tedy o všem důležitém, co se v Klínci a jeho okolí děje. Když se zamyslím nad tím, zda KN jsou opravdu noviny všech obyvatel Klínce, pak musím s politováním konstatovat, že tomu tak není. Skoro všichni si je sice rádi a pečlivě přečtou, ale že by se naprostá většina Klíneckáků nějak zapojila do jejich obsahu, to bohužel zůstalo jen zbožným přáním. Když se spolu občas setkáváme, má spousta lidí celou haldu stížností,

problémů, jsou naštvaní na kdeco a mají hromadu nápadů, ale když je člověk vyzve, aby své názory vyslovili nahlas, dostanou výraz, jako by uviděli čerta. Ve vsi je tedy po této stránce až velebné ticho a navenek jsou tedy vlastně všichni se vším zcela spokojeni. Naprostá většina zastupitelů včetně starosty noviny programově ignoruje a celá velká skupina spoluobčanů je přímo bojkotuje.

Mohu vás ujistit, že dát dohromady jedno číslo KN je opravdu mimořádně náročná záležitost a to jak časově, tak i organizačně. Tohle všechno člověk rád udělá, když má pocit, že to všechno honění, ponocování a vymýšlení má nějaký smysl. Že to přináší nějakou odezvu a že se daří trochu rozhýbat stojaté klínecké vody a přimět lidi k nějaké aktivitě. Po té roční zkušenosti musím ale bohužel konstatovat, že apatie většiny zdejších lidí je až zarážející. A najednou si musím položit otázku, jaký to všechno má vlastně smysl.

Odpověď jsem dlouho odsouval, ale roční výročí mě přimělo k tomu, abych si konečně zcela poctivě odpověděl na otázku, jestli se mi ještě chce v téhle práci pokračovat. A zcela poctivě jsem si musel odpovědět, že ne. Nechci už jen s uzoučkým okruhem spolupracovníků tlačit tu káru do kopce a všude vidět jen pevně zavřené dveře a zatažené záclony. Proto jsem se čistě sám za sebe rozhodl, že tímto číslem, které jsem se zase pokusil připravit v co nejlepší podobě, svou práci šéfredaktora KN končím. Nemám už žádnou motivaci investovat svůj čas, kterého mám opravdu hrozně málo, do něčeho, co jsme si představovali úplně jinak. O nedostatku času svědčí ostatně i to, že tohle číslo vychází se značným zpožděním. Nenašel jsem tentokrát prostě dost volných chvil, což by do budoucna jistě nebylo lepší. A nemám už motivaci chybějící čas nahrazovat noční prací, kdy jsem seděl třeba do tří do rána, protože jsem chtěl všechno stihnout v termínu, který jsme si určili.

K mému rozhodnutí přispělo i to, že zastupitelstvo bez mého souhlasu rozhodlo, že za noviny budou občané v budoucnu platit. Já jsem přesvědčen, že tím by zmizela původní idea informovanosti všech, protože k části lidí by se tak noviny prostě nedostaly. Nemyslím si, že by obec vydávání novin tak finančně ruinovalo a že by si je nemohla dovolit.

Rovněž se nepodařilo dostat informace, v KN obsažené, mezi širší veřejnost. Jejich internetová verze postupně zanikla a přes mé urgencye se je nepodařilo obnovit. Nejsem si jistý, jestli to byla náhoda. Spíš bych řekl, že si určité kruhy prostě nepřály, aby si to, co se v KN píše, mohl přečíst i někdo z jiných koutů republiky.

Až komicky působí volání různých lidí po tom, že nemají jak do novin přispívat. Zřídili jsme jim poštovní adresu, schránku, kam mohou příspěvky vhodit a dokonce i mailovou adresu. Od té doby na mail přišel jediný příspěvek, navíc s přílohou, která se nedala otevřít a na mé žádosti o poslání v novém formátu už odesílatel nereagoval. Do schránky tu a tam někdo něco hodí, ale omezuje se to výhradně na kuchyňské recepty. Poštou nepřišlo nic. Bez podpory čtenářů jsou ale obecní noviny k ničemu, což je potřeba si říci otevřeně.

A jen tak na okraj – na mou výzvu po založení přípravné skupiny, která by spolupracovala na přípravách důstojných oslav sedmistého výročí Klínce, zareagovali jen sportovci. Jinak nikdo. No, to se zřejmě dalo čekat, že?

Chci touto cestou poděkovat všem svým skvělým spolupracovníkům a spolupracovnicím, jejichž jména najdete na konci novin v tiráži. Jsem přesvědčen, že se nám podařilo dát dohromady mimořádný kolektiv, který pracoval spolehlivě jako hodinky a vypracoval se na úroveň, kterou nám ostatní obce mohou závidět.

Mé rozhodnutí skončit je jen moje osobní a nemusí to nutně znamenat, že KN skončí. Pokud se najde někdo, kdo je udrží při životě, má možnost to udělat a celou tuto zavedenou značku mu rád odevzdám. Udělat noviny podle svých představ mají teď možnost například naši stálí kritici, kterým náš styl nikdy nevoněl a kteří dělali co mohli, aby nám naši práci zneprjemnili. Teď mohou předvést, jak by měly vypadat ty zcela správné a hlavně k vedení obce loajální noviny.

Přeji Klínici všechno dobré a kdo ví? Třeba se v nějaké příznivější atmosféře budeme zase na jejich stránkách setkávat. Neodříkám se do budoucna této práce zcela. Jen bych musel mít větší

pocit, že tyto noviny spoluvytvářejí svými názory a podněty i ostatní spoluobčané. Teď ten pocit bohužel nemám.

Vladimír Čech

ZALOŽENÍ OBČANSKÉHO SDRUŽENÍ

Dne 15. 5. 2008 bylo Ministerstvem vnitra ČR zaregistrováno občanské sdružení „Okrašlovací spolek obce Jíloviště“ a bylo mu přiděleno IČO 22735861. Ze stanov vyjímám to nejdůležitější

čl. II

Cíle činnosti

Cíle sdružení jsou:

- péče o území obce Jíloviště,
- návrh, příprava a realizace veřejně prospěšných staveb nebo jejich částí v katastru obce Jíloviště,
- zlepšování života pro obyvatele v obci Jíloviště,
- ochrana životního prostředí v obci Jíloviště,
- ochrana veřejného zdraví,
- tvorba prostředí bezpečného z hlediska dopravy, především pěší a cyklistické
- ochrana památek, kulturních hodnot a krajinného rázu urbanizované i neurbanizované krajiny,
- ochrana zeleně v obci Jíloviště.

čl. III

Náplň a formy činnosti

- 1) Náplň činnosti odpovídá cílům sdružení.
- 2) Hlavní formou dosahování cílů sdružení je poskytování obecně prospěšných činností v oblastech zlepšování života obyvatel v obci Jíloviště a ochrana životního prostředí, zejména:
 - účast při jednáních a řízeních s volenými i správními orgány,
 - soustředování a poskytování informací (uvnitř sdružení i vně),
 - organizování občanských kampaní a petičních akcí v souladu s cíli sdružení,
 - osvětová činnost,
 - pořádání sbírek a dobročinných akcí.

čl. IV

Členství ve sdružení

- 1) Členem sdružení může být fyzická i právnická osoba (starší 15 let)
- 2) Přihlášku ke členství přijímá členská schůze. Pro přijetí člena je potřeba prostý souhlas členské schůze.
Atd.

čl. IX Zásady hospodaření

- 1) Sdružení je neziskovou organizací. Případné příjmy budou tvořit dary, dotace a granty a budou používány na činnost sdružení. Dalšími příjmy mohou být příjmy z činnosti, která je v souladu s cíli sdružení (publikování, nějaké služby...) Sdružení může uzavřít smlouvu o spolupráci s právnickou osobou pro finanční zajištění svých aktivit.
- 2) Výdaje sdružení jsou zaměřeny na uskutečňování cílů sdružení v souladu s formami činností podle těchto stanov a rozpočtem sdružení.

atd.

Jménem přípravného výboru bych chtěl vyzvat všechny obyvatele naší obce starší 15 let, kterým není lhostejné prostředí, v němž žijeme, aby se do činnosti tohoto občanského sdružení zapojili. První akcí bude rekonstrukce staré hasičské zbrojnice, nacházející se v centru obce poblíž autobusové zastávky, na kapli.

Za přípravný výbor občanského sdružení „Okrašlovací spolek obce Jíloviště“

Tomáš Vejnar

Hasiči

Děkujeme všem občanům Jíloviště za připravený železný šrot. Jeho sběr 12.4.2008 byl pro náš sbor úspěšný a přinese finanční podporu pro další činnost SDH.

Že je poslední dubnový den dnem aprílovým, si vzpomene málokdo. Pálení čarodějnic však očekává v naší vsi snad každý. Nejvíce se těší „malé čarodějnice“, které přicházejí v posledních letech vždy k ohni „provádět své reje“. Naším chlapcům dalo hodně práce připravit hranici i celé zázemí svatojakubského večera. Kluci, bylo to moc pěkné, díky ! A májka se také povedla a vydržela !!!

Branný závod Karla Košáře - jubilejní XX. ročník - sobota 10. 5. 2005

Jako v převážné většině předešlých ročníků, ani letos nezklamalo počasí a velmi dobře připravený závod dvojic provázelo sluníčko celý den. Trasu vybrala osvědčená dvojice J. Fatka a M. Petřík st. z Jíloviště. S mapkami pro závodníky si „vyhrál“ velitel našeho sboru

J. Michel. Připravil jich celkem šest a dokonce měly různá měřítka. Poslední byl letecký snímek Lipenců starý 70 let. Pro dvojice to bylo hodně zajímavé, seznamovaly se s trasou závodu postupně a někdy jim mapka ukázala jen cestu z jednoho stanoviště na druhé. Na trase je čekalo celkem 10 kontrol. Prokazovaly na nich své znalosti, schopnosti

i zdatnost a odvahu. Nechyběla tradiční střelba, uzlování, závodníci překonávali padlý kmen, odpovídali na otázky testu z pravidel silničního provozu a znalostí mezinárodních světových dnů podle PIS.

Množství mapek nebylo prvním překvapením pro závodníky. Tím byl již autobus (se zapůjčením ochotně vypomohli z Čisovic), který je odvezl na ostrý start k občerstvení paní Lídy na Varadově – Jiráskově čtvrti. Podél Všenorského potoka se dostali k silnici z Jíloviště na Všenory,

pak museli do kopce na Kámen (414 m), po hřebenu nad Berouňkou a pak dolů k řece, kde mnohé zdržela v tom horku hospoda U Tetaurů. Po překonání vzdálenosti mezi chatami na Kazíně a prvními domky v Lipencích byl do cíle v lipenecké hasičské zbrojnici už jen kousek.

Na startu dostali závodníci provázek a svíčku. Provázkem si museli přivázat k tělu libovolným způsobem polínko, uříznuté na K6, a přinést ho do cíle. Tam všichni zapálili i donesené svíčky u rámečku s fotografiemi všech, kteří: „Stále jsou (a jdou) s námi“, přestože se již žádného „braňáku“ nezúčastní. O tuto „choreografii“ závodu, vyhodnocování, diplomy, letos i medaile pro vítěze, se postarala B. Košarová z Lipenců. Všichni účastníci BZKK - závodníci, rozhodčí i organizátoři, dostali také Pamětní list a odznáček jako upomínku na jubilejní ročník závodu.

V kuchyni lipeneckých hasičů „vládli“ F. Soldát, J. Roztočil a J. Vladyka st.. Uvařili gulášek s knedlíkem a dobrou uzenou polévku. Tekutiny doplňovali všichni podle potřeby. K poslechu a pak i k tanci hrála skupina Baňani.

A kdo z 31 dvojic získal putovní pohár vítězů ?

V kategorii mladších 18 – 39 let :

1. Karel Kobliha a Josef Vladyka - Lipence
- 2. Michal Petřík a Tomáš Prskavec - Jíloviště**
3. manželé Markéta a Martin Pavlíčkovi - Lipence

V kategorii starších 40 – dokud můžeš :

- 1. manželé Petra a Petr Markovi - Jíloviště**
2. manželé Jitka a Karel Krůtovi - Lipence
3. Miriam Nekolná a Zuzana Grösslová - Lipence

Další naše „želízko v ohni“, Dáša Novotná a Zdeněk Čámský , obsadili čtvrté místo . Ostatní 4 místa už patřila jen lipeneckým, víc dvojic jsme v této kategorii neměli. Překvapili však naši mladí, kterých se postavilo na start čtrnáct.z 23 dvojic. Jen tak dál! Nejstarší ze starších byli opět bratři Pavel Fatka a Jarda Fatka. Dohromady jim bylo 119 let

Z desetileté statistiky vítězů se dělí první místa rovným dílem ve starší kategorii a v mladší mají lipenečtí o jedno vítězství více :

starší	mladší
1999 – Jíloviště , manželé M. a J. Staňkovi	Lipence, manželé K.a J. Vladykovi
2000 – Jíloviště, manželé R. a S. Vítkovi	Lipence, manželé M. a M. Pavlíčkovi
2001 – Lipence, manželé Z. a J. Fatkovi	Jíloviště, Mir. Petřík a R. Moureček
2002 – Lipence, R.Hájek a E.Šolcová	Jíloviště, T. Grim a F. Kordiak
2003 – Lipence, manželé Z. a J. Fatkovi	Jíloviště, R. Moureček a V. Pešava
2004 – Jíloviště, manželé P. a P. Markovi	Lipence, manželé M. a M. Pavlíčkovi
2005 – Lipence, manželé Z. a J. Fatkovi	Lipence, manželé M. a M. Pavlíčkovi
2006 – Jíloviště, D. Novotná a Z. Čámský	Lipence, manželé J. a K. Krůtovi
2007 – Lipence, manželé Z. a J. Fatkovi	Jíloviště, Mich. Petřík a T. Prskavec
2008 – Jíloviště, manželé P. a P. Markovi	Lipence, J. Vladyka a K. Kobliha

Poděkování patří všem, kteří pomohli s přípravou, i těm, kteří se postavili na start. Bez nikoho z nich by BZKK nemohl být. Tak za rok se zase sejdemé !!!

Okrsková soutěž v požárním sportu – Klínek 17. května 2008

Do příprav na čarodějnice a pomoc s nácvikem malých hasičů na soutěž Plamen se muselo našim činným chlapcům vejít ještě zkoušení požárního útoku mužů a žen pro okrskovou soutěž v Klínci.

Za ženy odjelo reprezentovat SDH Jíloviště sedm děvčat pod vedením „trenéra“ K. Špačka : Marie Kirchmanová, Věra Mihálová, Lucka Čámská, Monika Čámská, Petra Marková, Verča Marková a Jana Marková. Vybojovala 2. místo za ženami z Čisovic. Po ukončení všech okrskových soutěží na okrese Praha – západ však dosáhla postupového času a 31. května 2008 pojedou na okresní soutěž do Okrouhla.

I mužům se postup do dalšího kola podařil, přestože obsadili v Klínci až 3. místo. Závodil : Michal Petřík, Karel Neuman, Martin Zima, Tomáš Trkovský, Tomáš Cígler, Petr Šmíd a Pavel Křišťůfek.

Oběma družstvům g r a t u l u j e m e !

Zprávy za SDH zpracovala Fatková.

Nevšední dny roku

Zakryjte si pravou část textu a zkuste odpovědět na otázky z testu hasičského branného závodu: „Který ze světových dnů je vyhlášen

4. května	a) <i>Den Slunce</i>	(3.5.)
	b) <i>Světový den vysokého krevního tlaku</i>	(14.5)
	c) <i>Den hasičů</i>	(4.5)
	d) <i>Mezinárodní den rodiny</i>	(15.5)
30. května	a) <i>Světový den proti násilí na seniorech</i>	(15.6)
	b) <i>Den sousedů</i>	(30.5)
	c) <i>Mezinárodní den porodních asistentek</i>	(5.5)
	d) <i>Světový den potravin</i>	(16.10)
3. neděle v červnu	a) <i>Den matek</i>	
	b) <i>Den otců</i>	(dobře)
	c) <i>Mezinárodní den seniorů</i>	(1.10.)
	d) <i>Světový den venkovských žen</i>	(15.10)

Jak tyto dny vznikly?

- **Den hasičů** se slaví od roku 1990 z podnětu Svazu požární ochrany, v den sv. Floriána, patrona ochrany před požáry.
- **Mezinárodní den rodiny**, OSN jej vyhlásila poprvé roku 1994.
- **Svátek sousedů** byl poprvé v ČR slaven r. 2006, tradici založil r. 1999 v Paříži bývalý pařížský zastupitel Atanase Périfan. Cílem je sblížení lidí, kteří spolu obývají jeden dům, ulici nebo čtvrť. *Nestálo by za to označit si tento den v kalendáři ?*

Ve výčtu některých dní můžeme pokračovat někdy příště, každý je něčím zajímavý.

Také měsíce mají svá posláním, která si už tolik nepřipomínáme. Červen je např. měsíc myslivosti.

Dětský sportovní den 7. 6. 2008 na hřišti v Jílovišti.

Po úspěšném Dětském dni, který pro děti a jejich doprovody pořádal CINEMA HOTEL JÍLOVIŠTĚ v areálu hotelu 1. června 2008, přišli chlapci a děvčata na místní sportoviště, kde pro ně připravil osvědčený tým dobrovolníků pod vedením V. Pospíšilové a M. Hrubé sportovní soutěže.

Školní děti ve věku 7 – 15 let byly rozděleny podle narození do 7 skupinek a závodily v pětiboji. Ti starší, tradičně prověřovaly svou mušku ve střelbě ze vzduchovky, běhu, hodu granátem i tenisovým míčkem na plechovky a nově si mohly vyzkoušet lukostřelbu. Mladší, co ještě do školy nechodí, měly trojboj bez střelení vzduchovkou a lukem. Všichni si mohli pro zábavu „zalovit rybářským prutem“ rybičky ve škopíku s vodou.

Voda byla hlavní atrakcí našich hasičů – K. Špačka, R. Mourečka a bratrů Petříkových. Děti si měly možnost vyzkoušet stříkání hadicemi do nástřikových terčů, které když se naplnily, sepnuly světelné a zvukové znamení, nebo klasické pumpování džberovkou, tak jako na závodech mladých hasičů. Největším zážitkem pro děti byla ukázka stříkání vodním dělem na hasičském autě. Také si

skoro všechny zkusily držet proudnici při stříkání za asistence K. Špačka. Je jasné, že za radostného křiku byli všichni na cvičném hřišti celí umáčení.

A to ještě děti čekala disciplína poslední – prokousat se velkými koláči k zapečené minci. Na opékání buřtíků je pořadatelé prozřetelně pozvali už po skončení závodění, než se vyhodnotí výsledky. Na chvíli se totiž nad hřištěm objevily dešťové mraky a trochu i zapršelo.

14 nejmenších chlapců a děvčátek ve věku 2 - 4 roky si odneslo diplom za účast na Dětském sportovním dni. Z rozhlasu v klubovně fotbalistů jmenoval „komentátor“ odpoledne, M. Černý, všechny zúčastněné a tyto vítěze:

Trojboj 5 – 6 let, chlapci: 1. Vermach Tomáš

2. Grim Nicolas

3. Kovařík Patrik

Pětiboj : 7 – 8 let, děvčata: 1. Černá Hana

2. Veselá Anna

3. Ježková Simona

Pětiboj 9 – 10 let , děvčata: 1. Šmídová Zuzana

2. Rybárová Veronika

3. Adresová Isabela

chlapci: 1. Grim Tomáš

2. Černý Milan

3. Vítek Hanuš

Pětiboj 11 – 12 let, děvčata: 1. Černá Simona

2. Tymichová Natálie

3. Vítková Johana

chlapci: 1. Nový Oldřich

2. Rybár Dominik

3. Ježek Patrik

Pětiboj 13 – 15 let, děvčata: 1. Křenková Dominika

2. Krejčová Jana

3. Peřinová Petra

chlapci: 1. Kratochvíl Filip

2. Andres František

3. Rada Martin

Pořadatelé odpoledne dobře připravili, rodiče dětí ochotně pomohli jako vedoucí skupinek (V. Černá, J. Šmídová, B. Kratochvílová, M. Kirchmanová, I. Veinhaunerová a B. Šedivá) i na disciplínách (manželé Hudečkovi – střelba ze vzduchovky, J. Grimová a J. Kratochvíl – hod granátem, L. Ježek – běh na 60 a 30 m, N. Tymichová – hod na plechovky, D. Pospíšilová, R. Hudečková, M. Rákosníková – lukostřelba). Obec přispěla finanční částkou na drobné ceny.

Poděkování patří všem, kteří dopřáli více jak 50 dětem užít si hezké společné odpoledne.

Pevně věříme, že se příští rok zase na hřišti sejdeme!

- Fa -

Ohlédnutí za Dětským dnem

V neděli 1.6.2008 se v areálu Cinema Palace Hotel na Jílovišti uskutečnil den otevřených dveří. Tato akce byla spojením oslav Dětského dne s množstvím atrakcí pro malé i velké a současně seznámení veřejnosti s možnostmi vyžití v nově otevřeném areálu.

Návštěvníci mohli poznat přívětivé pojetí jízdárny a nově otevřeného jezdeckého oddílu. K vidění byly ukázky parkuru a drezůry na hudební doprovod, ale také si každý mohl na vlastní kůži vyzkoušet pohled na svět z koňského sedla. Pro každého tu byly k dispozici i kočárové vyjížďky do okolí hotelu.

Zcela nově zde byla také otevřena půjčovna motorových tříkolek, opět s možností zdarma si vyzkoušet projížďky na těchto atraktivních strojích. A nutno říci, že zájem byl opravdu veliký - na tato svezení se stály největší fronty.

Další novinkou bylo v rámci akce otevřených dveří seznámení s masážním a kosmetickým salonem v Japonském salonku v budově hotelu. Zájemci se mohli seznámit s nejlepšími japonskými, tibetskými a dalšími světově známými kosmetickými a masážními přípravky, vycházejícími z čistých přírodních produktů a tradičních orientálních receptur. Zdarma tak mohli návštěvníci konzultovat individuální potřeby a problémy své pleti, ale také další zdravotní potíže, od kterých může často odpomoci reflexní terapie, orientální masáže nebo reiki. Příjemným překvapením byl zájem nejenom z řad žen, ale také mužů. Konečně - prvním klientem, který si vyzkoušel masáž, byl právě muž.

Dětský den si děti užily také jízdou na koloběžkách a nejrůznějšími soutěžemi zručnosti na tenisových kurtech.

O zakončení příjemně stráveného dne se postarala hudební skupina Twins, která svoji produkci umístila hned vedle venkovního altánu s občerstvením, který byl pro mnohé vyhledávanou oázou uprostřed teplého a slunečného dne.

Všem více než 200 návštěvníků, kteří se Dětského dne zúčastnili, děkují organizátoři akce a personál areálu Cinema Palace Hotel.

Sportovci - fotografie z vycházek turistů

Postřehy z našeho okolí

Velmi ráda chodím na procházky do přírody a chtěla bych se podělit se čtenáři Zvonice o své dojmy z našeho okolí.

Musím říci, že je opravdu obdivuhodné, jakým způsobem se stará pan František Andres ml. o pozemky v celém okolí obce. Pole i louky jsou vzorně upravené, vypadají jako jedna velká zahrada. Nikde nejsou žádné křoviny a suchá tráva, vše je pečlivě udržováno. Mohu konstatovat, že s tak pracovitým člověkem jako je on, jsem se ještě nesetkala. Má opravdu velký smysl pro pořádek a krásu svého okolí.

Na okraji lesa u hřbitova, kde se otevírá malebný výhled na Jíloviště, a ještě dále, až na druhý břeh Vltavy, vybudoval ve svém volném čase krásné přírodní posezení z pařezů stromů. Myslím, že si zaslouží ocenění ze strany nás ostatních spoluobčanů, neboť se při svých výletech do přírody můžeme kochat pohledem na zemědělsky obdělávanou a zároveň kultivovanou krajinu. Pan Andres je mladý člověk, který má vřelý a citlivý vztah k přírodě, je to pravý hospodář. Kéž by takových bylo víc.

Jaroslava Stíbalová

P.S. Přikládám několik fotografií jako inspiraci k procházkám v našem okolí.

RNDr. Marie Ulbrichová, Csc.

Narodila se 19. 3. 1935 v Německém (Havlíčkově) Brodě v rodině evangelického faráře Jana Smetánky. Pokřtěna byla v evangelickém kostele v Horní Krupě svým dědečkem, farářem Aloisem Bílým.

Vychodila obecnou školu v Dolní Krupě, za války pak navštěvovala tzv. Hlavní školu v Německém Brodě. Po skončení války studovala nižší gymnázium v Čáslavi.

Po přestěhování do Prahy neprošla „sítem kádrového řízení“ školské reformy Z. Nejedlého. Tudíž nepostoupila z kvarty do kvinty gymnázia na Santošce. Po několika odvoláních jí bylo povoleno studovat na Vyšší zdravotnické škole obor zdravotních laborantů, který byl v té době naplněn „kádrově neodpovídajícími“ žáky jako byla moje maminka. Zde se však rozhodlo o jejím dalším profesním zaměření ve zdravotnictví. V roce 1953 s vyznamenáním na této škole maturovala.

Přestože po maturitě nastoupila okamžitě do zaměstnání, nikdy se nerozloučila se svým snem vysokoškolského studia. Dvakrát se pokusila o přijetí na Lékařskou fakultu a jedenkrát zkusila přijetí do večerního studia na Přírodovědecké fakultě, obor biochemie, ale opět bez úspěchu. V roce 1956 veškeré pokusy vzdala.

V letech 1953 – 1956 pracovala v biochemických laboratořích Ústavu klinické a experimentální chirurgie v Praze–Krči. V roce 1956 přešla do Laboratoře pro dětskou pneumologii při IV. Dětské klinice Fakulty všeobecného lékařství, kde pracovala až do roku 1961.

V roce 1959 se poprvé provdala za Františka Malkovského. Z manželství se v roce 1960 narodil její jediný syn Tomáš Malkovský.

Manželství bylo po dobu trvání pod tlakem vnějších nepříznivých okolností a v roce 1962 bylo rozvedeno. Oba však zůstali po celý život přáteli.

Od roku 1962 žila se synem a s maminkou sama v Praze na Smíchově.

V roce 1961 po skončení mateřské dovolené začala pracovat v biochemické laboratoři Výzkumného ústavu tělovýchovného a v době po rozvodu přijala nabídku studovat dálkově na Přírodovědecké fakultě, na tehdy nově otevřeném oboru zdravotní biologie. V červnu 1969 na této fakultě úspěšně promovala. Specializovala se na obor biologické (fyzické) antropologie a v roce 1972 prošla zdárně rigorózním řízením a obhájila titul RNDr. Přes všechny reorganizace ústavu, který byl později převeden pod Fakultu tělesné výchovy a sportu zde setrvala a pracovala jako vědecký pracovník. Ačkoliv stále nesla stigma svého původu, podařilo se jí v roce 1985 úspěšně obhájit vědeckou hodnost Csc.

Přes tento handicap a opožděný začátek profesionální dráhy si přece jenom vydobyla určitého místa: byla členem Československé (později České) antropologické společnosti při ČSAV, členem Evropské antropologické asociace, Mezinárodní kinantropologické společnosti a Japonské antropologické společnosti. Je spoluautorkou učebnice funkční a sportovní antropologie, která je zatím jedinou u nás, používané na přírodovědeckých, pedagogických fakultách a na fakultách tělesné výchovy.

Vrcholem a závěrem její odborné kariéry bylo udělení pamětní medaile dr. Aleše Hrdličky, kterou na návrh antropologické společnosti obdržela v roce 1995 v Humpolci.

Po politických změnách v roce 1989 dostala možnost si také vyzkoušet práci ve veřejném životě. Od roku 1990 až do roku 1998 byla starostkou obce Jíloviště, kde od roku 1980 žila se svým druhým manželem MUDr. Janem Ulbrichem, Csc. Po dvě volební období byla rovněž předsedkyní Sdružení obcí mníšického regionu a druhé volební období též členkou Kolegia přednosty Okresního úřadu Praha–západ.

Takřka až do své smrti vykonávala funkci přísedící u Okresního soudu Praha – západ.

Zemřela po krátké těžké nemoci v Městské nemocnici v Čáslavi v ranních hodinách dne 17. dubna 2008. Její smrtí vymřel rod Smetánků tzv. po přeslici.

Dle rodinné kroniky připravil pro časopis Zvonice Tomáš Malkovský

Foto: S vnučkou - Svatá Hora u Příbrami, 2007

S laskavým svolením syna RNDr. Marie Ulbrichové, Csc. otiskujeme její životní cestu, která má, bohužel, napsaný i konec.

V historii naší obce zanechal její život v Jílovišti a její práce neopomenutelnou stopu. V období svého působení jako starostka obce vybudovala základy nového obecního úřadu a vždy se snažila o to, aby obec prosperovala a její občané byli spokojeni.

Své úsilí sama zdokumentovala v seriálu článků o práci obecního zastupitelstva: „Co se povedlo a nepovedlo za posledních osm let“, které byly otištěny ve Zvonici před jejím odchodem z komunální politiky. Je v nich shrnuto neustálé řešení zásobování obce pitnou vodou a s tím související budování kanalizace, postavení ČOV, rozšiřování veřejného osvětlení a nedařící se získávání finančních prostředků na opravy komunikací v obci. Pod jejím vedením rozhodlo OZ v roce 1992 o zachování obecní knihovny. V témže roce byla iniciátorkou založení místního zpravodaje, který se vyvíjel nepřetržitě až do podoby dnešní Zvonice. Zasloužila se velkým dílem o zahájení provozu PID v mníšeckém regionu, což posílilo dopravní možnosti v naší obci. Neodmyslitelně je s jejím jménem spojeno rozšíření hřbitova a restaurování historických zvonů v obci – „Vojtěcha“ ze staré hasičské kolny a malého zvonku z márnice na hřbitově, který byl bohužel v roce 2000 po svém zavěšení na restaurované hřbitovní kapličky ukraden.

Milovala historii a byla hodně zaujata dějinami Jíloviště. Z jejího podnětu se uskutečnila v prosinci 2002 výstavka k 655. výročí první zmínky o Jílovišti, kde byly představeny i zvony. O pět let dříve, u příležitosti 650. výročí, byla vydána publikace PhDr. I. Čornejové, na níž měla nezanedbatelný podíl i paní doktorka Ulbrichová.

Její poslední příspěvek „Kazín - Humenská – Bluk“ byl redakci doručen až po její smrti. Je důkazem, že historie Jíloviště a jejího okolí ji těšila i v posledních dnech jejího života.

Určitě si, vážení občané, vzpomenete i na další události spojené s pracovitým, chytrým člověkem, od kterého se bylo stále co učit. Taková zůstane paní doktorka v našich myslích.

Fatková.

Kazín - Humenská - Bluk

"Když jednoho dne odešel Krok, starosta mocného rodu, k otcům, želel ho všechen lid ... Z rodiny moudrého soudce zůstaly tři dcery: Kazi, Teta, Libuše. V útlém mládí svém žily na Budči, kdež se učily moudrost s jinými pannami a jinochy svého plemene...Nad ně nade všechny, tenkrát i pak, vynikaly Krokovy dcery jako štíhlé lilie nad květy lučními, moudrostí a myslí ušlechtilou i spanilostí tváře a postavy, jež byla na výsost krásně urostlá, takže byly na podiv všem. Z nich Kazi znala všelike býlí a koření a jeho moc. Jimi hojila různé neduhy, než i pouhým slovem krotila bolesti, zažehnávajíc je jménem mocných bohů a duchů. Svým mocným slovem a kouzlem žehnání přinutila často i Sudičky k své vůli a vracela život i tam, kde již unikal posledním dechem. Ta po smrti otcově sídlila nejčastěji na hradě, jež stál u hory Oseku poblíže řeky Mže, jež po ní slul Kazín Hrad."

(A.Jirásek: Staré pověsti české.)

Ale je tento slavný Kazín skutečně na katastru obce Jíloviště ?

Dnes se Kazínem nazývá hradiště na břidličnaté skále na pravém břehu Berounky u Černošic. Podle A.Sedláčka se tam zvedá osamocená skála, oddělená roklí od sousedních strání na konci vysokého pohoří Humenská (skalnatý ostroh nazývaný Hrádek). Tento mimořádný znalec našich hradů, tvrzí a zámků uvádí, že se o umístění Kazína dlouho přeli kronikáři i historikové (Kosmas, Dalimil, Václav Hájek z Libočan, Daniel Adam z Veleslavína).

V polovině 19. století byl hrad Kazín situován do blízkosti Kopaniny (Cukráku). Motivem k tomu byla zmínka Kosmova o mohyle Kazi, která se měla nacházet nad Berounkou. Archeologické nálezy, odkryté na sousedním hradišti Humenská - mezi jinými hliněný přeslen, který je uložen v Národním muzeu v Praze - svědčí o osídlení této oblasti, sahajícím od mladší doby kamenné (3000 let př.Kr.) až do 9.století. A.Sedláček nepopírá, že výhodná poloha ostrohu mohla sloužit nějakému opevnění a hradu, ale uvádí, že venkovský val a zbytky kamenných stavení, včetně rozdělení na hrad a předhradí přes prostý příkop, svědčí spíše pro stavbu obvyklou ve 14.století. Konečné slovo k těmto dohadům ukončil v r.1916 archeolog Jan Axamita, který svůj výzkum opevnění na Kazíně uzavřel s tím, že se skutečně jedná o středověkou tvrz. Před tímto opevněním zde bylo výšinné osídlení z pozdní doby kamenné a po něm halštatské hradiště ze starší doby železné. Žádné doklady o slovanském hradišti zde však nenalezl.

Při hledání informací o jílovišťském Kazíně jsem našla u A.Sedláčka zajímavost, o které jsem se dosud nikde jinde nedočetla ani na ni v jílovišťských místopisných názvech nenarazila. Podle něj stála na zadní části Hrádku tvrz Bluk a na jeho předhradí tzv. poplužní dvůr (dvůr s poli), o kterém našel zmínky z 15.století. Uvádí, že se jednalo o "manství služebné" ke Karlštejnu. Zajímavé je, jaké se o toto "popluží" vedly spory po celé 15.století, až nakonec Bluk zcela zpustl.

Nejprve se přel Hynek a Jodok z Bluku, pak Bluk vysoudila jakási Klára na Markétě, po níž dědictví připadlo králi. Pak toto dědictví prodali Oldřichu Refunovi z Norymberka, Hanuší Příkovi a Zikmundu Jungherovi z Chebu. Pak je získal Janek Dobrý, tomu Bluk zabrali a darovali Zikmundovi Malešickému z Černošic, potom tyto "pustiny" koupil Václav Tluksa z Vrábí, pak místosudí Jan Kolský z Kolovsi. I poté byl tento dvůr stále předmětem soudů, poněvadž "se již dobře nevědělo, co k tomu dvoru patřovalo". V r.1585 se Bluk stal majetkem Jana Vchynského z Vchynic, s ním se však opět soudil o "nějaké grunty blucké" zbraslavský opat. Pak spojili Bluk se "statkem mokropeckým", který také patřil vchynským, a spolu s ním nakonec se vše dostalo do vlastnictví zbraslavského panství.

Z této epizody o malém kousku území na našem katastru ve srovnání s našimi "pozemkovými úpravami" si můžeme ověřit, že historie se skutečně opakuje! Komupak v dnešní

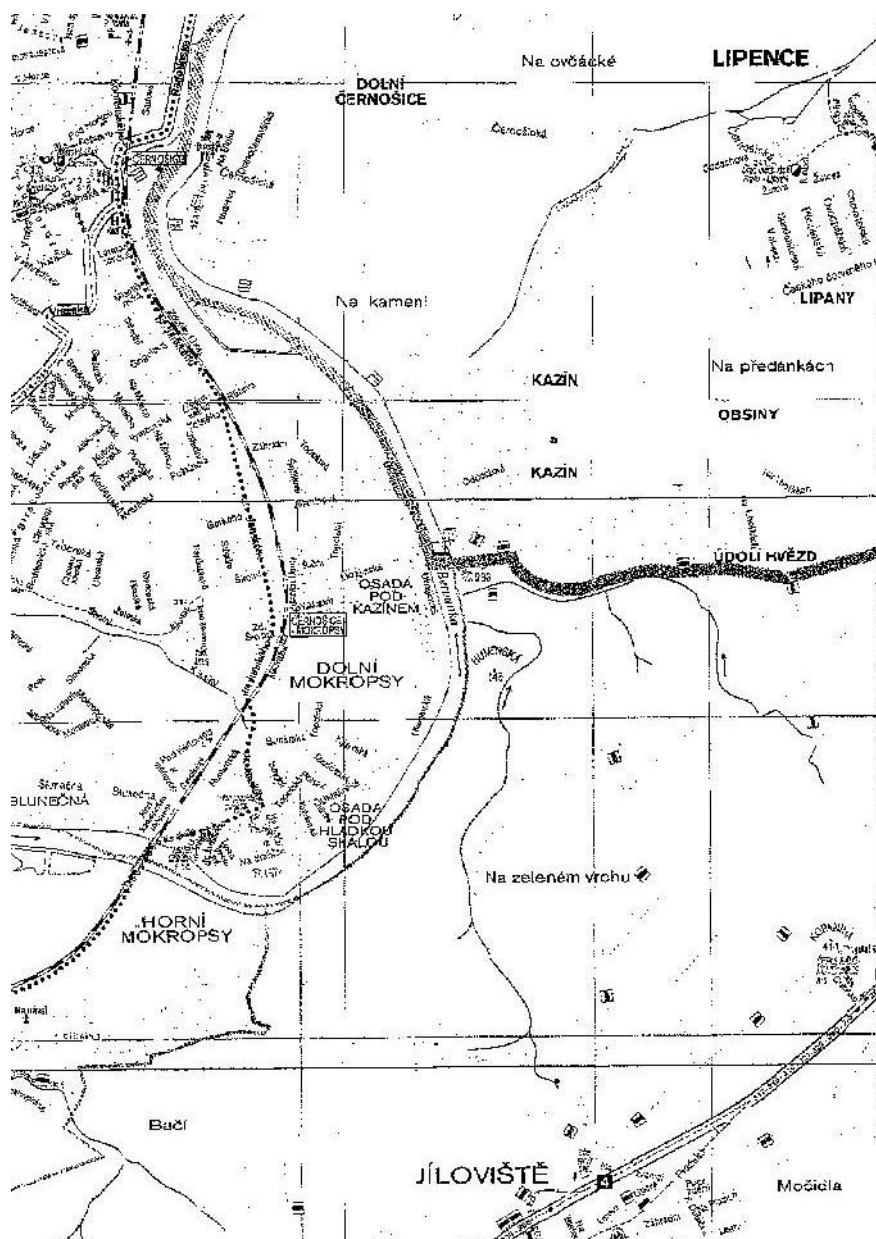
době tyto pozemky a náš Kazín patří a kdo o ně pečuje ? Nebo jsou také pusté? V jednom z turistických průvodců jsem se dočetla, že si turisté stěžují, že je vše zarostlé, nic k vidění a vyhlídka na konci skály v podstatě nebezpečná - žádné zábradlí, žádné upozornění, jen vaše fantazie vás může zavést do hluboké minulosti.

Já sama už se na toto místo, jehož historie mě zaujala, těžko vypravím. Ale možná, že by zaujalo naše mladé turisty, kteří by o něj mohli pečovat. Mnoho takových míst na našem katastru nemáme!

M. Ulbrichová

Poznámka redakce :

Ulice Na Bluku existuje v katastru Prahy 5 – Lipencích, přestože je z ní blíže do Černošic. Opisuje tok řeky Berounky směrem na Prahu, kolem mlýna, který se dokonce nazývá Blukský a je na území Dolních Černošic, viz přiložená mapka.

III. ročník Festivalu vín v Mníšku pod Brdy

Klub přátel dobrého vína Káji Mařika v Mníšku pod Brdy je občanským sdružením, které mimo jiné akce, spojené s poznáváním vín, také již třetím rokem pořádá Mníšecký festival vín, který se letos bude konat dne 21.června 2008 v kulturně společenském areálu Divadla a Hostince U Káji Mařika a v přilehlém přírodním amfiteátru. Tento areál je umístěn ve zdařile rekonstruované budově bývalého pivovaru a jejím bezprostředním okolí v romantickém prostředí pod zámek v centrální části Mníšku pod Brdy .

Jako každoročně se na organizaci podílí i pan Jan Rosák, který i jako zástupce Občanského sdružení „Lážov“ má bohaté zkušenosti s pořádáním kulturních a společenských akcí, které pořádá pravidelně několikrát do roka .

Tyto zkušenosti garantují důstojný a profesionální průběh celé akce. Jan Rosák přijal i pro tento rok čestnou funkci prezidenta festivalu. Na Mníšecký festival vín byla letos mimo jiné poskytnuta dotace z Vinařského fondu České republiky. Svá vína budou na festivalu představovat významní tuzemští producenti vín, čeští vinaři a prodejci českých a světových vín. Očekává se účast cca pětadvaceti českých a moravských vinařů a zástupců vinařů z Francie, Itálie, Španělska, Chile, Argentiny, Austrálie a Nového Zélandu. Vinaři – jejich vína – budou soutěžit o šampióna festivalu a bude také vyhlášena soutěž o nejvhodnější víno k místní specialitě, rozpíčkům Káji Mařika. Festival vína zahájí tradičně v 11.00 pan senátor Jiří Oberfalzer spolu s Janem Rosákem.

Minulý rok byli čestnými hosty festivalu také známý herec a senátor, pan Tomáš Töpfer, a další populární herec Václav Postránecký a letos opět přislíbili svoji účast. Festival i letos navštíví odborník na česká i světová vína a gastronomii, pan Zdeněk Reimann, který publikuje své vinné a kulinářské zážitky a zkušenosti v odborných časopisech, např. Vínorevue , Víno a styl nebo Cucina Italiana. Po celý den bude přehlídku špičkových vín doprovázet cimbálovka a dixilend.

Srdečně zveme všechny milovníky dobrých vín z blízkého i vzdáleného okolí do Mníšku pod Brdy na sobotu 21.června 2008 na 3.ročník Festivalu vín. Těšíme se na Vaši osobní účast.

Jan Rosák
prezident Mníšeckého festivalu vín

Ing. Josef Vítek
ředitel Mníšeckého festivalu vín

ZAHRADNICKÉ PRÁCE - údržba zeleně

- kácení a prořezy rizikových stromů prováděné i horolezeckou technikou
- likvidace pařezů frézováním
- štěpkování větví
- zakládání trávníků a pokládka travních koberců
- sekání a provzdušňování travnatých ploch
- stříhání živých plotů
- úprava dlouhodobě neudržovaných pozemků
- sběr a úklid listí, odvoz a likvidace odpadů
- automatické závlahové systémy
- návrhy, realizace a celoroční údržba zahrad

Eduard Pacák

mobil: 605 789 346

Finanční úřad Praha-západ ***přijme***

pracovníky pro : - **vyměřování daní,**
- **daňovou kontrolu,**
- **správu výpočetní techniky**

s nástupem počínaje od 1. 7. 2008 i později, dle dohody

Předpoklady: ÚS vzdělání, práce na PC, znalost daň. zákonů výhodou, u pracovníků kontroly znalost účetnictví nutná. Plat podle platných tarifních tabulek.

Písemné nabídky s životopisem a tel. kontaktem zasílejte na adresu: ***Finanční úřad Praha-západ,***

Na Pankráci 95,

140 21 Praha 4 nebo

e-mail: podatelna@prz.pr.ds.mfcr.cz pod značkou VYV031

Mapa rozmístění kontejnerů v Jílovišti

PPS Tříděný odpad - papír, plasty, sklo TEO Tříděný odpad - tetrapak, elektro, fritovací olej O Tříděný odpad - fritovací olej
S Směsný odpad pro chatáře

ZVONICE měsíčník obce Jíloviště – MK ČR E 12563

Vydává obec Jíloviště, redakční rada: Ing. Jan Vorel,

Ing. Karel Dostálek, Libuše Fatková.

Fotografie: Radek Moureček

Uzávěrka příštího čísla 15.8.2008

Sponzorem vydání Zvonce v tomto roce je společnost Srba Servis s.r.o

Tiskne: Casus Direct Mail a.s. - tiskové a mailingové služby, správce Vrtbovské zahrady na Malé Straně, www.casus.cz, 272 088 350